

Nr 211.

Av hrr **Olovson** i Västerås m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 52, angående viss ändring i reglerna om avstängning från arbetslöshetshjälp i fall av arbetskonflikt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 52 till innevarande års riksdag föreslås, att riksdagen måtte medgiva sådan ändring i de för meddelande av arbetslöshetshjälp med tillhjälp av statsmedel gällande direktiven, att vid konflikt inom ett fack den, som vid konfliktens utbrott var och under de sex närmast föregående månaderna oavbrutet varit arbetslös, icke behöver avstängas från arbetslöshetshjälp, ändå att han haft sin sista mera stadigvarande anställning inom detta fack.

Det skall villigt erkännas, att Kungl. Maj:ts förslag innebär en beaktansvärd förändring till det bättre av nu gällande direktiv för lämnande av statsunderstöd till de ofrivilligt arbetslösa. På samma gång vi till alla delar understryka de bärande skäl, som i Kungl. Maj:ts proposition åberopas för en förändring av ifrågavarande direktiv, anse vi dock att dessa och många andra skäl, som med fullt berättigande kunna åberopas, räcka mer än väl till för att motivera en längre gående förändring än den Kungl. Maj:t föreslagit.

Att arbetare, som under en tid av intill sex månader varit arbetslösa, skola berövas rätten till understöd och nödhjälsarbete blott därför att arbetsgivarna inom det fack, dessa arbetare senast haft anställning uti, funnit med sina intressen förenligt att förklara lockout, förefaller oss orättvist. Och den omständigheten, att nu gällande direktiv leda till ännu större orättvisor, kan icke få vara ett skäl för att fastställa en sådan bestämmelse. Arbetare, som varit arbetslösa så lång tid, borde under inga förhållanden kunna anses vara indragna i en arbetskonflikt, som uppkommit sedan de blivit arbetslösa. De ha ju avskedats på grund av arbetsbrist och ha av denna anledning helt enkelt ingenting med konflikten att skaffa.

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 4 saml. 75 häft. (Nr 211—212.)

Detsamma torde för övrigt också kunna sägas om en var arbetare, som före en konflikts utbrott på grund av arbetsbrist blivit avskedad från innehavd anställning, även om avskedandet skett omedelbart före konflikts utbrott.

Det kan på goda grunder också befaras, att en bestämmelse om att oavbruten arbetslöshet under sex månader skall vara villkoret för att under pågående konflikt undgå understödsindragning skulle leda till, att arbetare, som i själva verket varit arbetslösa långt längre tid än sex månader, berövades understödet. På många arbetsplatser har nämligen under arbetslöshetsperioden förekommit, att vissa arbetare endast vid ett eller annat tillfälle beretts några dagars eller någon veckas arbete. Då en beställning inkommit, ha arbetarna kallats till arbete, men några dagar senare, då beställningen varit färdig, har arbetslösheten börjat igen. Om sådana arbetare sålunda varit arbetslösa, låt oss säga tjugu månader under de senaste två åren, men råkat haft någon dags arbete under de senaste sex månaderna, skulle de ju i händelse av konflikt kunna avstängas från understöd och nödhjälpsarbete.

Enligt vår mening vore det endast en rättvis åtgärd, om riksdagen fastställde sådana direktiv, att alla arbetare, som vid en konflikts utbrott redan äro arbetslösa, beviljades understöd eller nödhjälpsarbete även under den tid konflikten varade. Då vi emellertid äro medvetna därom, att ett yrkande i denna riktning skulle mötas med starka invändningar och troligen icke vinna riksdagens bifall, ha vi ansett oss icke böra framställa sådant yrkande nu.

Däremot finna vi det nödvändigt föreslå en ändring beträffande den tidslängd, som arbetare skall ha varit arbetslös för att undgå att bliva avstängd från understöd och nödhjälpsarbete. En bestämmelse om att arbetare skall ha varit arbetslös under de tre månaderna närmast före konflikten för att komma i åtnjutande av understöd eller nödhjälpsarbete under den tid konflikt råder inom det fack, han senast tillhörde, borde vara nog garanti för att understöd icke kan erhållas av den, som i något avseende kan anses vara i konflikten indragen.

På grund av det här anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 52 med sådan ändring av den föreslagna bestämmelsen, att vid konflikt inom ett fack den, som vid konfliktens utbrott var och under de tre närmast före-

gående månaderna varit arbetslös, icke behöver avstängas från arbetslöshetshjälp, ändå att han haft sin sista mera stadigvarande anställning inom detta fack.

Stockholm den 14 februari 1923.

<i>Emil Olovson,</i> Västerås.	<i>Adolv Olsson,</i> Gävle.	<i>Gottfr. Svärd.</i>
<i>A. Björklund.</i>	<i>O. Isacsson.</i>	<i>Ernst Lindley.</i>
<i>Herm. Norling.</i>	<i>Mauritz Västberg.</i>	<i>Karl Andersson,</i> Katrineholm.
<i>Conrad Jonsson.</i>	<i>C. A. Svensson.</i>	<i>Carl Knutsson.</i>
<i>J. H. Blomquist.</i>	<i>Erik Fast.</i>	<i>Edv. Uddenberg,</i> Karlskoga.
<i>Olof Andersson.</i>	<i>M. Jensen.</i>	<i>Carl Vahlstedt.</i>
<i>J. W. Billqvist.</i>	<i>Anton Eklund.</i>	<i>A. W. Pettersson,</i> Köping.
<i>Viktor Öhman.</i>	<i>C. Brännberg.</i>	<i>Carl A. Molin.</i>
	<i>Ruben Wagnsson.</i>	
